

[H. Imberg.]

N. Chr. Christensen, og derfor skal jeg nøjes med nogle enkelte bemærkninger til understregning af det, der allerede er kommet frem.

Jeg tænker her på de to gange ombæring på landet. Vi ved naturligvis godt alle sammen, at det kan være en svær sag, som det ikke uden videre er så ligetil at klare. Men at der i øjeblikket er udpræget forskelsbehandling, er da ganske åbenbart. I købstæder og stationsbyer får kunderne post 2 gange daglig, men så snart man bor i en vis afstand, og det behøver bare at være en kort afstand, er der kun én ombæring, og det er egentlig uanstændigt, at det har kunnet gå i så mange år på den nuværende måde, men desværre ser det ikke ud til, at postvæsenet er indstillet på en bedre service, tværtimod.

Det har været almindeligt, at folk på landet hentede deres lørdagsavis på postkontoret søndag formiddag, og det kan endnu lade sig gøre de fleste steder, men der er dog undtagelser. Er ministeren egentlig klar over, hvor dårligt det er enkelte steder? Avisen trykkes om lørdagen — vi kan endda sige, at stoffet er fra om fredagen — og selv om vi kommer og vil hente den på posthuset om søndagen, kan det ikke lade sig gøre. En del af disse blade har, hvad man må have lov at kalde et naturligt opland, og de bliver slet ikke lagt af på brevsamlingsstedet, de går til en anden by, hvor posthuset er lukket, og det er egentlig en net kundebetjening. Er ministeren egentlig klar over de forhold, jeg her drager frem? Naturligvis kan jeg nævne konkrete eksempler, hvis ministeren ønsker det. Er ministeren klar over, hvor sløjt det er på dette område? Disse bemærkninger skal naturligvis under ingen omstændigheder opfattes som bebrejdelser mod postbudene, postbudene er jo vores alle sammens gode venner ude på landet, eller postfunktionærerne, men mine bemærkninger gælder postvæsenets øverste ledelse og i øjeblikket den højtærede minister.

Når vi læser ministerens bemærkninger til statsbanelovforslaget, ser vi, at motiveringen for disse forhøjelser er lønstigningerne i foråret, arbejdstidsforkortelse m. v., og at det er absolut nødvendigt med disse forhøjelser af hensyn til det underskud, som

ellers ville komme, og det lyder egentlig meget rimeligt. Men så kan man diskutere, om den politik, regeringen har ført, har været rigtig, og om det er rimeligt, at regningen for den forkerte politik, der har medført de store lønstigninger, kommer nu, men det vil jeg i første omgang lade ligge. Regningen er på 65 mill. kr., og det er klart, at det vil være med til at forhøje vort omkostningsniveau. Nu foreligger forslaget, og jeg skal her ved første behandling holde mig til nogle mere principielle betragtninger, for jeg går ud fra, at lovforslagene går i udvalg, og det vil egentlig være det rigtige forum at behandle disse forslag for.

Statsbanerne er jo en stor forretning, som vi naturligvis vil beholde en rum tid fremover, men hvis vi ser på udviklingen, må vi erkende, at statsbanerne i realiteten har tabt i konkurrencen med trafikken på vejene. Jeg kan bare henvise til, at for kun få år siden blev langt over halvdelen af godset transporteret med banerne, og omkring århundredskiftet blev omkring 80-95 pct. af godset transporteret med jernbanerne, men ser vi på det, som det er i øjeblikket, skulle situationen ifølge oplysninger fra motorsagens oplysningsråd være den, at ca. 85 pct. af godstransporten målt i tonkilometer bliver besørget af vare- og lastbiler. Noget lignende gør sig gældende for persontrafikken. Det er ganske kort den udvikling, der foregår, men jeg vil gerne indrømme, at staten på mange områder har erkendt udviklingen, for der er allerede nu nedlagt mange tabgivende baner, og jeg er helt overbevist om, at der er mange, der står for tur.

Her må jeg måske minde ministeren om det materiale, vi fik sidste år fra ministeriet for offentlige arbejder, da vi havde forlangt en redegørelse for 14 af de mest tabgivende sidelinjer, og det forslag, vi stillede i forbindelse med vore sparebestræbelser. Men når en bane er nedlagt, højtærede minister, behøver befolkningen ikke af den grund at blive ringere stillet i almindelighed, snarere måske tværtimod. Banerne har deres lastbiler til at besørge godstrafikken, og jeg vil gerne anbefale den højtærede minister at se lidt nærmere på, om disse biler ikke kører for usmidigt, for det er ikke meningen, at også bilerne skal køre i en bestemt rute. Fordelen ved denne form